

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty: We Lwowie bez doręczenia do domu . . . mies. zł. 2.—, kwart. 6.— z dostawą do domu . . . mies. zł. 2.40, kwart. 7.— Na prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zł. 2.40, kwart. 7.— Zagranicą mies. zł. 5.—, kwart. 15.—	Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 231-17. Konto PKO Lwów № 504.044.	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. P. Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.	CENA NUMERU 10 gr.	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr. (9½ cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 20, w nadstawach i w kronikach gr. 30, w kronice, repetytorium, dział gospodarczy, banki w tekście gr. 70, pod nagłówkami na pierwszej stronie zł. 1.—, tabelaryczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupno i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 10. Z zastrzeżeniem miejsc 20 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.
--	--	---	--	---

„DNI KOLONIALNE”.

Wyjątkowe trudności wymagają wyjątkowych wysiłków a nowe sytuacje stwarzają konieczność poszukiwania nowych dróg. Współczesne warunki, w których odbywa się rozbudowa gospodarcza naszego kraju, hamowane go przez 150 lat w swoim normalnym rozwoju i starającego się dotrzymać innym mocarstwom, wymagają niejednokrotnie wytknięcia nowych celów i wypróbowania nowych metod.

W dziele rozbudowy i uzdrowienia struktury gospodarczej Polski doniosłe znaczenie posiada zagadnienie kolonii.

Celem zmanifestowania woli narodu polskiego do zdobycia własnych źródeł dostępu do surowców kolonialnych i spouларыzowania tego zagadnienia wśród najszerszych warstw społeczeństwa polskiego, Liga Morska i Kolonialna urządza w czasie od 7—13-go kwietnia br. w całym kraju „Dni kolonialne”. W czasie tym odbędą się w 100 miejscowościach Polski pokazy kolonialne połączone z prelekcjami, obchodami i demonstracjami, stwierdzającymi żywotność polskich dążeń kolonialnych.

Przez szereg lat ludziliśmy się, że jesteśmy państwem samowystarczalnym, że mamy dość ziemi i surowców. Nie wierzyliśmy w szybki rozwój naszych potrzeb, nie wiedzieliśmy, że granice państw zamkną się przed naszą emigracją i naszymi towarami, że nie będzie nas stać na kupno surowców i ustanie przyływ obcych kapitałów. Ośrodkiem jednak, w którym dość szybko zaczęła się krystalizować polska myśl kolonialna, świadomości potrzeby i konieczności polskiej ekspansji zamorskiej była Liga Morska i Kolonialna, której przez szereg lat przewodniczył ś. p. gen. Gustaw Orlicz-Dreszer, fanatyczny pionier idei kolonialnej w Polsce.

Sprawa kolonii, surowców, rynków zbytu, która jeszcze niedawno spotykała się z obojętnością a nawet krytyką, wysunęła się już dziś na czoło zagadnień gospodarczych naszego państwa. Uprzemysłowienie kraju, zakładanie nowych warsztatów pracy musi być najważniejszym środkiem gospodarczym uzdrowienia Polski. Lecz dla uprzemysłowienia kraju, dla rozwoju przemysłu różnorodnego a potrzebnego Polsce, nie mamy wszelkich surowców. Rudy, bawełna, kauczuk, ziarna oleiste, nie mówiąc już o różnych surowcach konsumpcyjnych jak ryż, kawa, herbata, kakao itp. obciążają bardzo poważnie nasz bilans handlowy. W r. 1936 za surowce sprowadzone do Polski zapłaciliśmy blisko pół miliarda złotych, zdobywając potrzebne dewizy kosztem wysokich cen towarów na rynku wewnętrznym a przy obniżaniu ich cen eksportowych.

W miarę uprzemysławiania się Polski i w miarę zaspakajania wzrastających potrzeb coraz większe sumy dewiz będą nam potrzebne na zakup tych surowców. A przecież Polska jako kraj dłużniczy zdobywać musi jeszcze dewizy na spłatę długów zagranicznych, dywidendy, na opłaty różnych usług itp.

Gdy skończył się na świecie wolny obrót towarów, ludzi i kapitałów, zrozumiałem się staję, że Polska musi szukać na innej drodze zaspokojenia swych życiowych potrzeb, że domaga się sprawiedliwego podziału surowców, rynków zbytu i przestrzennych

Niebywała awantura w parlamencie angielskim.

Londyn, 5. 4. (PAT.) Izba gmin była dziś świadkiem niebywałej sceny spoliczkowania jednego z posłów. W czasie interpelacji na temat polityki zagranicznej w sprawach dotyczących Hiszpanii, poseł Labour Party Shinwell zadał parlamentarnemu podsekretarzowi stanu Butlerowi dodatkowe pytanie, które wzniesiło ostrą reakcję na ławach rządowych.

Wówczas poseł konserwatywny komandor Bower krzyknął pod adresem Shinwella: „wynoś się pan z powrotem do Polski”.

Była to aluzja do pochodzenia posła Shinwella, którego ojciec urodził się w Polsce i przybył do Anglii jako emigrant. Poseł Shinwell, który liczy lat 53, urodził się w Londynie i był w rządzie Labour Party ministrem górnictwa.

Poseł niezależnej Labour Party Mac Govern zapytał speakera, czy jest w porządku.

Nie czekając odpowiedzi speakera Shinwell nagle wstał z miejsca i przeszedł na drugą stronę Izby i uderzył komandora Bowera w twarz, po czym skierował się ku wyjściu, żywo gestykulując i wzywając

komandora Bowera, żeby z nim wyszedł do hallu.

Scena ta wywołała w Izbie zamieszanie. Posłowie z Labour Party, zaczęli wzywać posła Shinwella, aby udał się z powrotem na swoje miejsce.

Shinwell, który powrócił na swoje miejsce oświadczył: „Poseł Bower dotknął mnie głęboko, w sposób absolutnie niedopuszczalny. Jestem urodzony w Wielkiej Brytanii i jestem obywatelem brytyjskim, wobec czego wspomniany poseł nie ma prawa czynić twierdzeń w rodzaju tego, jakie wypowiedział”.

Wydaje mi się, że sposób, w jaki zareagowałem, był jedynym, który mi pozostał”.

Na powyższe speaker oświadczył, że nie słyszał dokładnie uwagi komandora Bowera, ale uważa, że „była ona całkowicie niestosowna i nie należało jej wypowiadać”.

Nie usprawiedliwia to postępowania posła Shinwella, ale obydwa postęпки były tak stanowczo nieprzystojne, że zamierza je zignorować, o ile obaj posłowie zachowają się odpowiednio i przeproszą się nawzajem. Na powyższe wezwanie obaj posłowie złożyli wzajemne przeproszenia.

Mowa kanclerza Hitlera w Grazu.

Wiedeń, 5. 4. (PAT.) W dniu wczorajszym, w czasie swego pobytu w Grazu, wygłosił kanclerz Hitler wielką mowę propagandową.

Mowę swą rozpoczął kanclerz Hitler od rozważań na temat tragicznej sytuacji, w jakiej znalazły się Niemcy po wojnie światowej.

Kanclerz Hitler mówiąc o sobie, oświadczył, że należał do tych niewielu, którzy nie tracił wiary w odrodzenie wielkiego narodu niemieckiego, wreszcie skreślił w krótkich zarysach dzieje swej walki o odbudowę potęgi niemieckiej, której punk-

tem kulminacyjnym będzie — według kanclerza — historyczny dzień 10 kwietnia.

Dziś, zgodnie z programem swego pobytu w Austrii, kanclerz Hitler przybył do Klagenfurtu.

Powitany na dworcu przez przedstawicieli władz oraz organizacji partyjnych i społecznych.

Na ulicach, tonących w girlandach zieleni i chorągwi, witały go niezliczone tłumy. Do Klagenfurtu przybyło na ten dzień 150 tysięcy ludzi, dla których zakwaterowania zajęto wszystkie szkoły, hale gimnastyczne, gmachy publiczne i wiele mieszkań prywatnych.

Strach przed uchodźcami hiszpańskimi.

Paryż, 5. 4. (PAT.) Prasa prawicowa francuska w dalszym ciągu omawia z niepokojem rozwój sytuacji militarnej w Hiszpanii, wskazując na to, że jeżeli po rozbiciu dwóch tylko dywizji czerwonych w okolicach Huesca na teren Francji przybyło ponad 6000 uchodźców, to fala tych uchodźców będzie nierównie większa w razie upadku Barcelony. W razie zupełnej klęski wojsk rządowych, Francja musi się liczyć z falą ponad 100.000 ludzi, którzy mogą zalać pogranicze w Pirenejach.

„Le Matin” przytacza, że samo wyżywienie 7 tysięcy uchodźców w Luichon kosztowało 150.000 fr., a następ-

terytoriów. W tych żądaniach nie kieruje Polską interes polityczny, prestiżowy, nie naśladuje też Polska żądań kolonialnych innych państw. Nie z nadmiaru ambicji politycznych, żądy stania się państwem światowym ale z naszych konieczności życiowych wyrosły nasze potrzeby i żądania kolonialne.

Tytułów moralnych uzasadniających nasze żądania kolonialne Polska posiada

da wiele. Była zawsze przedmurzem cywilizacji. Setki tysięcy Polaków odkrywców, badaczy, misjonarzy, podróżników pracą swoją na dalekich ławach zamorskich przyczyniło się do ich cywilizacyjnego podniesienia i wykorzystania przez białą rasę. Miliony Polaków pracuje na pożytek i chwałę innych narodów. Choć nie byliśmy państwem światowym, byliśmy i jesteśmy światowym narodem. A.

PIERWSZA PROMOCJA OFICERÓW PO ANSCHLUSIE.

Wiedeń, 5. 4. (PAT.) Odbyła się pierwsza po przyłączeniu Austrii do Rzeszy promocja na podporuczników w Akademii wojskowej w Wiener Neustadt. Obok licznych dygnitarzy, był obecny dowódca 5 grupy generał piechoty List, który oświadczył, że tym razem po raz pierwszy oficerowie obejmą służbę nie w garnizonach naszej Austrii, lecz w garnizonach i ośrodkach wojskowych „wielkich Niemiec”, gdzie będą mieli sposobność naoczniego zapoznania się z rozrostem wojska niemieckiego w ciągu ostatnich 5 lat.

DALSZY POSTĘP WOJSK POWSTAŃCZYCH.

Saragossa, 5. 4. (PAT.) Agencja Havasa donosi: Wojska powstańcze wkroczyły wczoraj popołudniu do miejscowości Morella, leżącej na drodze z Alcáncis do Castellon de la Plana. Powstańcy po zajęciu Morelli rozpoczęli dalszy marsz w kierunku wschodnim. O godz. 17 dotarli oni do wrot miasta Tortosa.

KONCERT BANDROWSKIEJ-TURSKIEJ W LONDYNIE.

Londyn, 5. 4. (PAT.) W londyńskim Eallien Hall odbył się wczoraj wieczorem koncert p. Ewy Bandrowskiej-Turskiej. Publiczność, która wypełniała Aelien Hall, entuzjastycznie oklaskiwała artystkę, zmuszając ją trzykrotnie do dodatków nadprogramowych. Głos p. Bandrowskiej-Turskiej olśniewał zarówno swoim naturalnym pięknem, jak i znakomitą techniką. Na koncercie obecni byli: ambasador K. P. i p. Raczyńska, konsul generalny i p. Poznańska i inni przedstawiciele placówek polskich.

SIRASZNE ROZMIARY PRYSZCZYCY W ANGLII.

Londyn, 5. 4. (PAT.) Bydło prawie w całej Anglii zagrożone jest pryszczycą. Z 50 hrabstw angielskich tylko dwa hrabstwa południowo-zachodniej Anglii i 4 hrabstwa północne, graniczące ze Szkocją nie są objęte zarazą, która zagraża dotknięciem 5 i pół milj. sztuk bydła rogatego.

Wszelkie pędzenie bydła i owiec w obrębie zagrożonym jest wzbronione. Również odbywanie targów publicznych na bydło zostało narazie zakazane.

KŁOPOT ZE SPRZEDAŻĄ BRYLANTU.

Bombaj, 5. 4. (PAT.) Do Bombaju przybył przedstawiciel wielkiej firmy jubilerskiej londyńsko-nowojorskiej, celem zbadania możliwości sprzedaży słynnego brylantu „Jonker” jednemu z książąt hinduskich.

Diament „Jonker”, który ważył 726 karatów, został podzielony na 12 części, z których większość została niezwłocznie sprzedana. Niesprzedany do tej pory jest największy brylant, który po oszlifowaniu waży 130 karatów i oceniany jest na 220 tysięcy funtów szterlińskich, choć brylant ten jest mniejszy od brylantów „gwiazda Afryki” i „Cullinan”, będących własnością korony brytyjskiej, lecz przewyższa je pod względem blasku i gry barw.

ZDOBYWAJMY WŁASNE ŹRÓDŁA SUROWCOWE W KOLONIACH.

